

Folketing og uafhængige af særinteresser, havde tilladt sig nøgternt at sige, hvad der sker, hvis vi går ind i ØMU'en og afskaffer kronen, eller hvis vi holder fast i kronen som nu og bliver udenfor, og det var altså ikke noget særligt. Rent økonomisk ville konsekvenserne af den ene eller den anden beslutning være små og usikre.

Det her er altså et spørgsmål om politik og ikke om økonomi, og det er jo ærgerligt. Og det er jo forståeligt, at statsministeren bliver lidt sur og brokker sig, for så ryger jo hele den forbedrede kampagne på gulvet, den kampagne, som skulle munde ud i det økonomiske skræmmebillede, der skulle skræmme hundretusindvis af danskere til at stemme nej til kronen og altså stemme ja til euroen den 28. september, fordi de er bange for, at huslejen stiger, at der kommer valutakriser osv. Det var surt brokkeri.

Men vismændene har faktisk leveret en spændende rapport, en rapport, der får støtte ikke bare fra den uafhængige økonomiske sagskundskab i Danmark, bl.a. professor Ellen Andersen, som alle nationaløkonomer her i salen og andre steder ved hvem er, nemlig moderen og hjernen bag den store økonomiske Adam-model. Hun bakkede op om vismændenes nøgterne redegørelse, og det samme gjorde økonomer i London og i Berlin og såmænd også bankøkonomer herhjemme fra, fra BG Bank og fra Den Danske Bank. De sagde: Vismændenes redegørelse er nøgtern, redelig og fornuftig, og det her er først og fremmest et politisk spørgsmål. Og det er det jo.

Hvad er det her, jeg har i hånden? Hvad er det dog for noget? Det er en fælles mønt. Den er fælles for Jylland og Fyn og Sjælland og Bornholm og alle øerne; den er fælles for hele det danske rige og også for Færøerne og Grønland, og den er en succes; den er afprøvet, og den er 125 år gammel.

Når man er konservativ og borgerlig, så skal man værne om det, der skal værnes om, og som er godt. Man skal bevare det bevaringsværdige, og det er denne fælles danske mønt, kronen, som har været – undskyld jeg siger det – en fantastisk succes i en sådan grad, at vi i dag står med en økonomi i Danmark, som aldrig nogen sinde har været i bedre stand. Overskuddet på betalingsbalancen er stort og voksende, overskuddet på de offentlige finanser er stort og imponerende, inflationen er under kontrol, beskæftigelsen er i top, arbejdsløsheden er den laveste i 25 år.

Det er jo ikke det samme, de kan sige i Tyskland og i Frankrig og i Italien. Og i euro-området bakser de rundt med problemer med statsfinanserne og ikke mindst med beskæftigelsen, og det er jo derfor, at bl.a. den tidligere, kyndige og respekterede socialdemokratiske økonomiminister, Ivar Nørgaard, har meldt fra. Han vil ikke stemme ja til en euro og til et projekt, som ikke sætter beskæftigelsen og bekæmpelsen af arbejdsløsheden højest, men som alene tager hensyn til, at priserne skal holdes nede, at statsfinanserne skal være fine, at pengemængden ikke må stige for meget. Så skal der nemlig gribes ind. Men arbejdsløsheden kan stige lige så meget, det skal være. Der behøver man ikke at gribe ind.

Og denne her fælles mønt, den fælles danske mønt, kronen, vil Det Konservative Folkeparti afskaffe, og det, der kalder sig Danmarks liberale parti, Venstre, vil afskaffe den til fordel for et vanvittigt uprøvet eksperiment, som er så højreorienteret, at selv jeg må sige fra. På grund af en eller anden europæisk kollektiv fejltagelse med nogle ideologiske begrundelser for at skabe Europas forenede stater skal vi være fælles om det hele: fælles grænser, fælles udenrigspolitik, fælles sikkerhedspolitik, fælles retspolitik og altså fælles pengevæsen, fælles økonomi og fælles mønt.

Det er så fælles, og det er så kollektivt, at socialdemokrater umiddelbart må føle sig tiltalt af det, og selvtænkende konservative og liberale må føle, at nu begynder det at gå for langt. Derfor bør man holde fast i den fælles danske mønt, i kronen, og jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger vigtigheden af folkeafstemningen den 28. september, hvor befolkningen skal tage stilling til, om Danmark skal afskaffe kronen til fordel for EU's euro – eller om vi skal holde fast i kronen.

Den danske valuta, kronen, har været – og er – en stor succes, og at holde fast i kronen er den bedste sikring af det danske folkestyre og af dansk økonomi og beskæftigelse.

Folketinget opfordrer til, at der sommeren over gennemføres en omfattende, bred og fair folkelig debat, der kan udgøre et godt grundlag for befolkningens stillingtagen.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 106).